

Stulen barndom

Palestina är fullt av glada och skrattande små barn.¹ Överallt dyker de upp med nyfikna frågor, "What's your name?" och "How are you?". Den lilla byn Yanoun på Norra Västbanken är inget undantag. Varje kväll dyker det upp barn utanför vårt hus för att leka kull och spela fotboll.

Trots det idylliska landskapet på norra Västbanken är Yanoun inte någon harmonisk plats att växa upp på. Runt om på bergstopparna kring byn bor våldsamma och religiöst motiverade bosättare som attackerat byn vid upprepade tillfällen.² Härom kvällen väcktes vi mitt i natten av skott från en av bosättningarna. Med några minuters mellanrum skar två skottsälvor genom tystnaden i den mörka natten. Morgonen därpå träffade jag 13-åriga Nassim som stolt berättade för mig att han var den enda av sina syskon som sov den natten. "Min lillebror Hassim och lillasyster Taghrid kunde inte sova alls" berättar han.

En söndagskväll i förra veckan avbröts den uppslupna leken utanför vårt hus av beväpnade israeliska soldater som gick in i byn. De ställde sig framför oss med vapnen riktade mot barnen och frågade vad vi gjorde här. Flera av barnen sprang iväg för att gömma sig. En liten flicka med långt krulligt hår tog ett hårt tag om benet på sin pappa och tittade med skräckslagna ögon på soldaternas vapen. "Varför bor ni här med muslimerna?" frågade en av soldaterna mig. "Vad gör ni själva här?" frågade jag honom. "Vi kommer med fred" svarade han och skrattade. Efter att ha patrullerat runt i byn några minuter försvann soldaterna uppför berget till en av bosättningarna. Barnen kom inte ut för att leka mer den kvällen.

Yanoun är en by där barnen lever i skräck med ett ständigt närvarande hot om våld. De känner sig inte ens säkra i sina egna hem. Varje gång en bil dyker upp på den lilla vägen som leder upp till byn stannar barnen upp och försöker urskilja om det är bosättare eller soldater som kommer för att skada dem. En av pojkarna i byn berättade för mig att två av hans skolkamrater blev bortförda mitt i natten av soldater och fortfarande hålls fängslade.

En ofta bortglömd del av den internationella rätten är FN:s konvention om barnets rättigheter, den så kallade barnkonventionen.³ Att den ofta glöms bort beror på att den slår fast rättigheter för de allra svagaste medlemmarna i vårt samhälle: barnen. Barnkonventionen slår fast att alla barn har lika värde och att barn aldrig får diskrimineras. Den slår också fast att alla barn har rätt att överleva, leva och utvecklas i en trygg miljö. Detta innebär att de vuxna som har makt måste tillförsäkra alla barn trygga levnadsförhållanden och inte utsätta dem för våld. Israel har skrivit på barnkonventionen och är skyldig att vidta alla åtgärder för att leva upp till sina skyldigheter. Israel måste upphöra med militära aktioner mot barn och den israeliska staten måste hindra israeliska medborgare från att attackera och terrorisera barn.

I helgen blev ett tjugotal palestinska barn hemlösa när israelisk polis och militär vräkte dem från sina hem i östra Jerusalem.⁴ I deras ställe flyttade israeliska familjer och barn in. Det är djupt orättvist att göra oskyldiga barn hemlösa. Alla barn har rätt till en trygg uppväxt, oavsett om de är israeler eller palestinier.

¹ Enligt UNICEF är strax över hälften av alla invånare i Palestina barn. För mer information: <http://www.unicef.org/sowc09/statistics/statistics.php>

² Se FN-organet UN-OCHA:s rapport: http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_settler_vilonce_special_focus_2008_12_18.pdf

³ För konventionen i fulltext se: <http://www.barnombudsmannen.se/adfinity.aspx?pageid=44>

⁴ Läs en artikel om vräkningarna i Östra Jerusalem på BBC:s hemsida: http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/8180413.stm

Palestinska barn i ockuperade Palestina

Foto: Jonas Hansson

DISCLAIMER! Jag befinner mig i Israel och Palestina som ekumenisk följeslagare på uppdrag av Sveriges Kristna Råd och Kyrkornas Världsråd, genom det Ekumeniska följeslagarprogrammet i Palestina och Israel (EAPPI). De synpunkter/reflektioner som uttrycks ovan är personliga och delas inte nödvändigtvis av mina uppdragsgivare. Om du vill publicera hela eller delar av denna artikel eller sprida den vidare, var vänlig kontakta mig; (jonas155@gmail.com) och/eller någon av de ansvariga på Sveriges Kristna Råd; Joanna Lilja (joanna.lilja@skr.org) eller Johanna Wassholm (johanna.wassholm@skr.org).